

Sygn.akt . IV U 896/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06.07.2017r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Barbara Serzysko

po rozpoznaniu w dniu 22.06.2017r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania : **Z. H.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 01.03.2017r. znak (...)

przeciwko:

Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, że podstawa wymiaru wnioskodawcy Z. H. od 1 marca 2017r. wynosi 7.094,08 zł a wysokość emerytury wnioskodawcy stanowi kwotę 4.686,91 zł.

SO Bogusław Łój

sygn. akt IV U 896/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01.03.2017 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. dokonał waloryzacji emerytury Z. H.. Wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28.02.2017 r., tj. 4574,56 zł, przez wskaźnik waloryzacji 100,44%. Emerytura po waloryzacji od 01.03.2017 r. wynosi 4594,69 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji Z. H. stwierdził, że decyzja ta jest sprzeczna z wcześniejszą decyzją (...) z dnia 27.02.2017 r.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując wysokość emerytury ustaloną w zaskarżonej decyzji. Pozwany podał, że decyzja z dnia 27.02.2017 r. została wydana już z uwzględnieniem waloryzacji od 01.03.2017 r. Ponadto nie była prawomocna na dzień wydania zaskarżonej decyzji.

Wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono w oparciu o kwotę świadczenia przed przeliczeniem stażu pracy wnioskodawcy decyzją z dnia 27.02.2017 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca Z. H., urodzony (...), uprawniony jest do emerytury od dnia 01.03.2008 r. na mocy decyzji z dnia 28.03.2008 r., znak: (...) Emerytura była w kolejnych latach waloryzowana lub zmieniano jej wysokość na podstawie przedkładanych przez wnioskodawcę dowodów.

Wysokość emerytury ustalona w decyzji z dnia 02.05.2016 r., znak:(...), wyniosła 4574,56 zł.

W dniu 30.01.2017 r. odwołujący złożył organowi rentowemu wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego poprzez doliczenie stażu pracy po przyznaniu świadczenia.

okoliczności niesporne

dowód: akta organu rentowego

Wobec zgłoszonego wniosku, decyzją z dnia 27.02.2017 r., znak: (...), pozwany przeliczył emeryturę wnioskodawcy od 01.01.2017 r.

Podstawa wymiaru po waloryzacji wyniosła od 01.03.2016 r. – 7063,00 zł, od 01.03.2017 r. – 7094,08 zł.

Po zmianie stażu pracy emerytura wyniosła 4666,38 zł.

Emerytura podlega waloryzacji od 01.03.2017 r. i wynosi 4686,91 zł.

okoliczności niesporne

dowód: akta organu rentowego

Zaskarżoną decyzją z dnia 01.03.2017 r. pozwany dokonał waloryzacji emerytury. Wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28.02.2017 r., tj. 4574,56 zł, przez wskaźnik waloryzacji 100,44%. Emerytura po waloryzacji od 01.03.2017 r. wynosi 4594,69 zł.

okoliczności niesporne

dowód: akta organu rentowego

Sąd okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie okazało się zasadne.

W bezspornym stanie faktycznym wnioskodawca zakwestionował wysokość swojej emerytury po waloryzacji dokonanej zaskarżoną decyzją, uznając za prawidłową wysokość emerytury ustaloną w poprzedniej decyzji z dnia 27.02.2017 r., znak: (...).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 02.12.2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r., poz. 2), w 2017 r. waloryzacja od dnia 1 marca polega na podwyższeniu kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 28 lutego 2017 r., wskaźnikiem waloryzacji, ustalonym zgodnie z art. 89 ustawy zmienianej w art. 1, nie mniej niż o kwotę 10 zł.

Zgodnie z art. 88 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1383), emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca (ust. 1). Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kwota świadczenia nie może ulec obniżeniu (ust. 2). Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację (ust. 3). Waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji (ust. 4).

Emerytura wnioskodawcy na dzień 28.02.2017 r., na podstawie decyzji z dnia 27.02.2017 r., wyniosła 4666,38 zł (podstawa wymiaru – 7063,00 zł). Tak obliczona emerytura po waloryzacji od 01.03.2017 r. wyniosła 4686,91 zł (podstawa wymiaru – 7094,08 zł).

Są to wyliczenia samego organu rentowego, wynikające z jego decyzji, i tych wyliczeń wnioskodawca nie kwestionuje.

Dlatego wydając decyzję z dnia 01.03.2017 r., należało uwzględnić kwotę świadczenia ustalonego na dzień 28.02.2017 r. właśnie decyzją z dnia 27.02.2017 r., czyli nie 4574,56 zł, ale 4666,38 zł. Wówczas po waloryzacji otrzyma się kwotę 4686,91 zł, jak w decyzji z dnia 27.02.2017 r. Tak ustalona emerytura zgodna jest z założeniami i wyliczeniami samego organu rentowego, wyrażonymi w decyzji tego organu o przeliczeniu świadczenia.

Organ rentowy podał, że decyzja z dnia 27.02.2017 r. została już wydana z uwzględnieniem waloryzacji od 01.03.2017 r. Decyzja ta jednak nie jest kwestionowana, a przedmiotem rozpoznania jest nieprawidłowa decyzja z dnia 01.03.2017 r., sprzeczna z poprzednią.

W niniejszym postępowaniu nie ma przy tym znaczenia, że decyzja z dnia 27.02.2017 r. nie była prawomocna na dzień wydawania decyzji z dnia 01.03.2017 r. Nie zmienia to faktu, że zaskarżona decyzja wciąż określa nieprawidłową wysokość świadczenia, sprzeczną z ustaleniami samego organu rentowego.

Pozwany podnosił, że zaskarżona decyzja jest „zbędna”, została wygenerowana automatycznie i nie stanowi podstawy wypłaty wnioskodawcy świadczeń. Decyzję jednak należało zmienić, by uniknąć funkcjonowania w obrocie prawnym dwóch sprzecznych rozstrzygnięć – z czego jedno, zaskarżone w niniejszej sprawie, było dla wnioskodawcy niekorzystne.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji wyroku.